

Theater met potentie

Goede producties op Theaterfestival Boulevard in Den Bosch, waaronder de originele en doeltreffende voorstelling *Wentel* van Sonja Volmer.

Annette Embrechts

Den Bosch

Je kunt je ingraven met *Molman*, diep onder de grond. Je kunt 'wandelen' door wolken en boomkruinen, hoog in de lucht, tijdens de originele loopinstallatie *Wentel*.

Of je kunt de vloer onder je voeten juist benadrukken tijdens *Idiot-Syncrasy* van het Italiaanse dansduo Igor and Moreno. Drie leuke producties die samen zorgen voor een 'verticale route' tijdens Theaterfestival Boulevard in Den Bosch.

Voor de tocht naar beneden beland je via een smalle trap in een aangepaste zeecontainer. Daar leeft in een donkere hoek een vreemde snuiter, Molman genaamd, ruig en rafelig gespeeld door Ron van Lente. Zijn personage ontsnapt in de tekst van Hanneke Pauwe aan een vaste categorie. Nu eens is hij vondeling of verteller, dan weer zwerver of vluchteling. Halverwege verhaalt hij over zijn geheime spionage. Wel hebben al zijn beweringen met angst te maken, en het overwinnen ervan. En met een tekort aan liefde. Je kunt in zijn verlangen geliefkoosd te worden een pleidooi tegen eenzaamheid zien, en in zijn kennis van alle soorten angst een waarschuwing tegen xenofobie.

Mooi dat het beeldend theaterduo Schippers&VanGucht met Het Filiaal Theatermakers geen eenduidige moraal verstopt in deze gruisige monoloog (9+) in een creatief bewerkte container. Van Lente kruipt en graaft op de vierkante meter, in een vijver vol verhalen, een vloer vol turf, een vide met stadslichtjes en een broodtrommel vol wormen. Als hij een nat pak haalt, wil je deze druipende Molman zachtjes omhelzen. Of toezingen met een feestlied. Om zijn schrik en argwaan jegens de bewoonde wereld weg te strelen.

Ron van Lente in *Molman*.

Foto Judith Zwikker

Als hij een nat pak haalt, wil je deze druipende Molman zachtjes omhelzen

Het Italiaanse duo Igor and Moreno verenigt het publiek juist in een lichtvoetig samenzijn, tijdens hun uur-lange springvoorstelling *Idiot-Syncrasy*. Als in een tweestemmig lied, hoppen ze bijna synchroon over de witte vloer, met zorgvuldig getimed, subtiele verschillen. Springend verkleden ze zich, delen ze chocoladelikeur met

toeschouwers en wervelen ze om elkaar heen, zonder dat het in slapstick ontaardt. Met puur hun sprongkracht en uithoudingsvermogen past dit duo met Zuid-Europees temperament in de trend van afmattende, repetitieve 'spring- en renvoorstellingen' zoals *The Dog Days Are Over* van Jan Martens en *Schwalbe zoekt massa*.

Het meest origineel is kunstenaar Sonja Volmer met haar 'uitvinding' van een neusspiegel. Door je gezichtsveld te spiegelen wandel je in *Wentel* (5+) bedrieglijk echt door de lucht. Volmers concept is zo eenvoudig en doeltreffend dat je je afvraagt waarom niemand eerder het bedacht. *Wentel*, dat ook naar Lowlands gaat, bezit de potentie van een festivalhit.